

Kära vänner gott att vara här igen!

- Nu så ska vi bege oss till 4 Moseboken och se hur denna bok pekar på evangelium.

Matteus som skulle predikat över Evangeliet i 4 Moseboken fick hastigt förhinder så jag ska göra så gott jag kan med minimal förberedelse att försöka lägga fram hur 4 Moseboken pekar på evangeliet.

- Mina vänner vi befinner oss likt Kristen i kristens resa på en vandring där vi är på väg emot löfteslandet, den nya staden Jerusalem som ska komma ner från himlen.

Denna vandring är kantad med svårigheter, prövningar frestelser och fiender.

- När man talar om ordet frälsning så brukar man tala om att vi dåtid har blivit frälsta från syndens fördömelse att vi i nuet blir frälsta från syndens frestelser och att vi slutgiltigt kommer att bli frälsta från syndens närvaro in i en underbar gemenskap med Gud.

Moseböckerna ger oss en bild på detta. Hur Gud frälste sitt folk ut ur Egypten, hur han under deras vandring ("helgelse") frälste dem från syndens frestelser och hur han slutgiltigt skulle frälsa dem in i löfteslandet.

- Problemet med folket var att bland de som kallades Guds folk så fanns många som även om de fysiskt hade fått erfara Guds frälsning ut ur Egypten i sina hjärtan fortfarande befann sig i Egypten.

Även om de tillbad Gud med sina munnar så var deras hjärtan långt borta. Deras liv visade på att de inte hade blivit genuint frälsta från syndens fördömelse.

- När det gäller 4 Moseboken så har den mycket att lära oss som befinner oss här idag.

För dig som kristen så kan du finna hjälp i din helgelse, din vandring med Herren och få hopp om den slutgiltiga frälsningen.

- Och för oss alla så ringer denna bok varningsklockorna där vi alla bör följa 2 Kor 13:5s ord: Pröva er själva om ni lever i tron, pröva er själva! Eller vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Gör ni inte det, består ni inte provet.

Låt oss öppna upp 4 Mos 14:13-19. Orden som Mose sade till Herren efter att folket hade syndat:

¹³Mose sade till HERREN: "Egyptierna har ju hört att du med din kraft har fört detta folk ut från dem hit upp, ¹⁴och de har talat om det för dem som bor här i landet. De har hört att du, HERRE, är mitt ibland detta folk, att du, HERRE, visar dig ansikte mot ansikte, att din molnsky står över dem och att du går framför dem i en molnstod om dagen och i en eldstod om natten. ¹⁵Om du dödar detta folk, alla på en gång, skall folken som hört talas om dig säga: ¹⁶'Därför att HERREN inte förmådde föra detta folk in i det land som han med ed hade lovat dem, har han slaktat dem i öknen.' ¹⁷Nej, låt nu Herrens kraft bevisa sig stor, så som du själv har sagt: ¹⁸HERREN är sen till vrede och rik på nåd, han förlåter missgärning och överträdelse, men låter inte någon bli ostraffad, utan låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen, ja, tredje och fjärde släktledet. ¹⁹Förlåt nu detta folks missgärning efter din stora nåd, så som du har låtit din förlåtelse följa detta folk allt ifrån Egypten och ända hit."

- En så länge genom Moseböckerna så har vi fått möta skapelsen, syndafallet och Guds fantastiska frälsningsplan.

Vi har fått möta Guds helighet, vi skulle fått se på Herrens fantasiska frälsande av sitt folk ut ur Egypten, hur han givit dem lagen som uppenbarar synd och vi fick möta hur Gud tog sin boning ibland sitt folk i tabernaklet, om prästerskapet och offersystemet som alla pekar fram på Kristus.

- 1 Moseboken innehåller allt som Bibeln har att säga om mänsklighetens historia fram till Mose.

I början på 2 Moseboken och genom 3 Moseboken och en stor del av 4 Moseboken så zoomas mänsklighetens historia in på bara ett år från uttåget ur Egypten och fram till Sinaberg där det mesta av dessa böckers innehåll utspelar sig.

- Sen i mitten på 4 Moseboken så beskrivs den 40åriga vandringen i öknen som följs av ett år till som avslutar 4 Moseboken och fortsätter i 5 Moseboken.

4 Moseboken har 36 kapitel och kan indelas i tre delar:

1. Tiden vid Sinai Berg (Kap 1-10)
2. Öken vandra i och runt Kadesh (Kap 11-20)
3. När Israels folk befinner sig i Moabs land, mitt emot löfteslandet (kap 21-36)

Låt oss för det första börja med att kolla på tiden vid Sinai berg i kap 1-10. Här så förbereder Gud sitt folk för löfteslandet.

- Det är speciellt tre saker som lyfts fram i de här kapitlen.
 1. Behovet av renhet och helighet för att nalkas Gud
 2. Leviternas medlande roll
 3. Guds närvaro bland sitt folk
- Denna del börjar med folkräkningar och det är inte för inte som 4 Moseboken på engelska kallas för Numbers. Boken som är fylld med nummer.

I denna delen så uppenbaras först Guds helighet och behovet av att nalkas Gud på rätt sätt.

- Efter att i de två första kapitlen fått en uppräknig av folkets antal i dess olika stammar så möts vi av den fruktansvärda händelsen i kap 3:1-4

¹Detta är berättelsen om Arons och Moses släkt vid den tid då HERREN talade med Mose på Sinai berg. ²Arons söner hette Nadab, den förstfödde, och Abihu, Eleasar och Itamar. ³Detta var namnen på Arons

**söner, de smorda prästerna, som hade invigts till att vara präster.
⁴Men Nadab och Abihu dog inför HERRENS ansikte, när de bar fram främmande eld inför HERREN i Sinai öken, och de hade inga söner.
Därför var Eleasar och Itamar präster under sin fader Aron.**

- Här så uppenbaras hur oerhört helig Gud är. Tidigare i 2 Mos och 3 Mos så hade Gud givit tydliga instruktioner hur prästerna skulle tjäna inför honom men här så gjorde Nadab och Abihu uppror mot Gud.

Genom detta lär vi oss hur oerhört helig Gud är och hur allvarligt Gud ser på synden.

- Som en följd av detta så lär han folket om renhet i kap 4-5 både i prästtjänsten men också i kapitel 5 att lägret måste vara rent och om sexuell renhet i äktenskapet.

I kap 6 så tar han upp Nasirlöften som var till för en grupp personer som valde att leva efter en högre standard av avskildhet och renhet.

- Dessa löften pekade indirekt på hur Gud hade avskilt ett folk för att leva i renhet för honom.

En bok i NT som verkligen speglar 4 Moseboken är Hebreerbrevet som också lyfter fram vikten av renhet och helighet.

- Heb säger i Heb 12:14 att utan helgelse kommer ingen kunna se Gud.

Leonard Ravenhill har sagt att det normala kristna livet är ett liv i helighet. Allt annat är en sjukdom.

- För att kunna nalkas Gud så måste vi vara heliga. Detta är ett tema som vi fick i 3 Mos att vi ska vara heliga såsom Herren är helig.

Men i oss själva är vi inte heliga. Samtidigt som detta är ett bud och en befallning så är det också en frukt av frälsningen som gör oss heliga.

- Precis som Israels folk blev avskilt för Herren så kallas Guds folk i NT för heliga. Till alla de heliga i Kristus Jesus som bor i Filippi skriver t.ex. Paulus.

Vi har i frälsningen blivit heliga, men sen i vår erfarenhet i vår vandring så växer vi till i helighet.

- Här i kapitel 1-10 så ser vi också hur Leviterna spelar en central roll. Det var genom dem som folket kunde nalkas Gud i tabernaklet.

Och på ett sätt så fungerar leviterna som en skuggbild på Jesus, det är bara genom honom som vi kan nalkas Gud. Det levitiska prästerskapet fungerade i en meddelande roll mellan Gud och människa.

- Nu så finns det enligt 1 Tim 2:5 bara en medlare mellan Gud och människa, nämligen människan Jesus Kristus

Den tredje grejen vi ser i dessa kapitel är hur Gud bodde bland sitt folk.

- Det var han som hade räddat sitt folk ut ur Egypten, och det var han som i sin försyn ledde folket genom molnskyn och eldstoden.

På samma sätt så sände Gud Jesus som i Joh 1:14 tabernaklade ibland oss.

- Gud själv kom ner till världen och blev människa. Ordet blev kött och bodde bland oss.

Messias, Jesus kom ned till denna jord för att leda sitt folk till frälsning.

- Han är vägen sanningen och livet och ingen kommer till Fadern utom genom honom.

Jesus öppnade upp vägen till Fadern genom sin död då han dog istället för syndare för att vi ska kunna komma in i löfteslandet.

- Jesus både tillfredsställde Faderns helighet så att vi som kristna nu kallas heliga och i vår erfarenhet blir heliga.

Messias är också uppfyllelsen av det levitiska prästerskapet. I vilken han är den enda medlaren som har öppnat en väg till frälsning för alla som omvänder sig och tror evangeliet.

- Och han kom också och tabernaklade ibland oss för att leda oss till frälsning och efter att han återvände till Fadern så sände han oss den helige Ande som nu bor i oss kristna och är enligt Ef 1:13 en handpenningen på vårt arv att hans eget folk ska förlossas.

Likt Gud ledde sitt folk genom öknen så leder nu den helige Ande oss på vägen i vår vandring till det himmelska löfteslandet.

- Låt oss då gå in i den andra delen av boken i kap 11-20 som skildrar ökenvandringen. Denna del präglas av folkets klagande, uppror och i hur dom inte förtröstar på Gud.

Detta stycke börjar med hur folket klagat över hur illa de har det och som en konsekvens så sänder Gud precis som med Nadab och Abihu på nytt hans vredes eld som förtär.

- Det är som Heb 12:29 säger. Vår Gud är en förtärande eld.

Den förtärande elden börjar gå fram i lägret och utsläkts inte förrän Mose genom hans förbön får Gud att stilla sin vrede.

- Detta är en underbar bild på Kristus som genom sin vredesblidkande död har utsläckt Guds vredes eld för varje syndare som omvänder sig och tror evangeliet.

Sen så klagat folket över att de inte har kött och Gud sänder vaktlar.

- I kap 12 så klagat Miriam och Aron på Mose och sätter sig upp mot den auktoritet som Gud hade givit honom och blir tillrättavisade av Gud.

Sen så gör sig folket redo att inta löfteslandet och man skickar ut 12 spejare för att bespeja landet.

- Efter 40 dagar så kommer de tillbaks och säger och ger en rapport för hela folket där de säger i v.28 ²⁸**Och de sade till Mose: "Vi kom till det land som du sände oss till. Det flödar verkligen av mjölk och honung, och här är frukt därifrån.**

Men... och här kommer den dåliga rapporten.

²⁹**Men folket som bor i landet är starkt, och städerna är befästa och mycket stora. Dessutom såg vi avkomlingar av Anak där.**

³⁰**Amalekiterna bor i Negev, hetiterna, jebusiter och amoreerna bor i bergsbygden, och kananeerna bor vid havet och utmed Jordan."**

³¹**Men Kaleb lugnade folket inför Mose och sade: "Låt oss genast dra dit upp och inta landet. Sannerligen, vi kan göra det!"** ³²**Men de män som hade gått upp med honom sade: "Vi kan inte dra upp mot detta folk, ty de är för starka för oss."** ³³**Och inför Israels barn talade de illa om det land som de hade bespejat och sade: "Det land som vi har vandrat igenom och bespejat är ett land som förtär sina inbyggare, och allt folk som vi såg där var resliga män.** ³⁴**Vi såg också jättarna där – Anaks barn kom från jättestammen – och vi var som gräshoppor i våra egna ögon, och så var vi också i deras ögon."**

- Dom gav en dålig rapport och följden blev att folket i kap 14 önskade att de hade dött i Egypten.

Då rev Josua och Kaleb i sorg sönder sina kläder och tog till orda och sa om Herren har behag till oss så ska han ge oss landet.

- Men var inte upproriska mot Herren och frukta inte för folket i landet för de ska bli som en munskbit för oss.

Då ropade hela menigheten att man skulle stena Josua och Kaleb.

- Här så har vi ett folk som har räddats ut ur Egypten med Guds mäktiga hand, de hade erfarit hur Gud hade sänt de 10 plågorna i Egypten som adresserade Egyptens avgudar.

De hade sett hur Gud delade rödahavet, de hade erfarit hur Gud hade försett dem med manna från himlen och uppenbarat sig för dem på Sinai berg.

- De hade letts av molnskyn och eldstoden men ändå så förtröstade de inte på Gud.

Dom trodde att frälsningen hängde på deras gärningar, att den var i deras egna händer och att de själva måste åstadkomma frälsningen.

- Här så visades deras förlorade tillstånd. Dom hade inte förstått Guds goda handlande.

Och som en följd så gör Gud nu sig redo att förgöra folket. ¹¹**Och HERREN sade till Mose: "Hur länge skall detta folk förakta mig? Och hur länge skall de vägra tro på mig trots alla de tecken jag har gjort ibland dem? ¹²Jag skall slå dem med pest och utrota dem, men dig vill jag göra till ett folk som är större och mäktigare än detta."**

- Här så uppenbaras på nytt Guds helighet. Gud han kan inte tolerera synd och måste straffa den.

Det är som Gud hade sagt i 2 Mos 34:7 att fastän Gud är nådefull så låter han inte någon gå ostraffad.

- Men i allt detta när det ser ut som om folket ska förgås så vädjar Mose på nytt till Gud om att vara barmhärtig.

Mose bönfäller Gud om att rädda folket så att Guds namn inte skulle göras till åtlöje bland hednafolken att han inte förmådde föra detta folk in i löfteslandet.

- Här så hänvisar Mose tillbaks till orden i 2 Mos 34:6-7 ¹⁸**HERREN är sen till vrede och rik på nåd, han förlåter missgärning och överträdelse, men låter inte någon bli ostraffad, utan låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen, ja, tredje och fjärde släktledet. ¹⁹Förlåt nu detta folks missgärning efter din**

stora nåd, så som du har låtit din förlåtelse följa detta folk allt ifrån Egypten och ända hit.”

Pga. Moses förbön så förlåter Gud nu folket och lovar att han ska föra dem in i löfteslandet.

- Samtidigt som Gud här visar sig nådig så kompromissar han inte orden som Mose citerade att Gud inte låter någon bli ostraffad.

Herren säger: ²²**Av alla de män som har sett min härlighet och sett de tecken jag har gjort i Egypten och i öknen, och som nu tio gånger har frestat mig och inte lyssnat till min röst, ²³av dem skall ingen få se det land som jag med ed har lovat deras fäder. Ingen av dem som har föraktat mig skall få se det.**

- De enda från denna generation som skulle komma att få gå in i löfteslandet var Josua och Kaleb.

Liksom spejarna bespejade landet under 40 dagar så skulle Israel nu som straff få vandra 40år i öknen tills alla de som gick ut ur Egypten hade dött ut.

- Rom 6:23 säger att syndens lön är döden.

All synd förtjänar döden vilket denna text gör tydligt.

- Om det levitiska prästerskapet är en bild på Jesus som medlare så är än mer Mose en bild på Jesus den verkliga medlaren mellan Gud och människa.

Men till skillnad från Mose som vädjade till Gud genom sin förbön så vädjar inte Jesus bara å Guds folks vägnar, utan han har tagit deras dödsdom när han på korset tillfredsställde Guds vrede för sitt folks synder.

- Öken generationen fungerar som ett varnande exempel för oss. Både Paulus i 1 Kor 10 och Hebreerbrevets författare i Heb 3-4 använder denna 4 Moseboken som ett varnande exempel för oss.

Paulus säger i 1 Kor 10:11 **Det som hände dem tjänar som exempel och skrevs ner för att varna oss som har världens slut inpå oss.**

- Ps 95 använder detta exempel där psalmisten säger i v.7-8: Idag om ni hör hans röst så förhärda inte era hjärtan.

Och jag säger det samma till er idag. Idag om ni hör hans röst i Guds ord så förhärda inte era hjärtan.

- När det gäller öken vandrarna så svor Gud i sin vrede att de inte skulle få komma in i hans vila.

Hebreerbrevet utvecklar detta genom att flera gånger återupprepa varningen.

- Idag om ni hör hans röst så förhärda inte era hjärtan. Och sen så förklarar Hebreerbrevets författare som här varnar för avfall i Heb 4:1-2.

¹Låt oss därför med fruktan se till att ingen av er visar sig bli efter på vägen, när nu ett löfte att komma in i hans vila står kvar. ²Ty evangeliet har predikats för oss liksom för dem. Men för dem blev ordet som de hörde inte till någon nytta, eftersom det inte genom tron hade smält samman med dem som hörde det

- Evangeliet, alltså den goda nyheten hade blivit predikat för öken generationen liksom för oss, men det blev dem inte till nytta eftersom de inte trodde.

Dom kallades bröder och Guds folk men de hade inte blivit genuint frälsta.

- Därför vädjar Hebreerbrevets författare: ¹²**Bröder, se till att ingen av er har ett ont och trolöst hjärta, så att han avfaller från levande Gud. ¹³Uppmuntra varandra i stället varje dag, så länge det heter *i dag*, så att ingen av er förhärdas genom syndens makt att bedra.**

Evigheten och den eviga vilan står på spel. Låt oss rannsaka våra hjärtan och likt 2 Kor 13:5 pröva oss själva om vi lever i tron. Eller vet vi inte med oss att Jesus Kristus är i oss?

- Må vi enligt 2 Pet 1:10 göra vår kallelse och utkorelse fast.

Om vi har kommit till en äkta omvändelse så är beviset att vi kommer att bli bevarade till slutet.

- I Hebreerbrevet 3 där vi finner några av de allvarligaste varningarna om avfall så säger författaren samtidigt i vers 14:

Ty vi är Kristi vänner, om vi ända till slutet stadigt håller fast vid vår första tillförsikt.

- Precis samma grekiska ord μέτοχοι som Folkbibeln här översätter med vänner översätter man i v.1 med fått del av vilket är en bättre översättning.

Det känns som om översättarna vill fördunkla vad denna vers säger eftersom de inte tror på de sant troendes bevarande till slutet.

- Så en bättre översättning av denna vers är:

Ty vi har fått del av Kristus om vi ända till slutet håller fast vid vår första tillförsikt.

- Om du hör detta och säger jag är genuint frälst jag behöver inte ta vara på dessa ord så är du illa ute.

Det är precis som Spurgeon säger. Gud han använder varningarna om avfall för att bevara hans sina till slutet.

- Så idag om du hör hans röst förhärda inte ditt hjärta.

Det var inte bara öken generation som gjorde uppror inför Gud som kap 11-20 uppenbarar på så många ställen.

- Varje generation, alla människor har sedan den förste människan Adam gjorde uppror emot Gud gjort det samma emot honom.

Vi är lika skyldiga som ökengenerationen och precis som Mose sa i 4 Mos 32:23 till de stammar som skulle slå sig ner öster om Jordan: Er synd kommer att finna er så kommer vår synd att finna oss om vi inte blir funna i Jesus.

- I den sista delen av boken i kap 21-34 så kommer vi fram till Moabs land, mitt emot löfteslandet. Här så ser vi hur Gud inte lämnar folket utan hopp och det samma gäller med oss.

Under den sista etappen av vandringen så läser vi i kap 21 hur folket på nytt blev otåligt och talade mot Gud och mot Mose och sade:

- **"Varför har ni fört oss upp ur Egypten så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ avskyr den eländiga mat vi får!"**

⁶Då sände HERREN giftiga ormar bland folket, och de bet folket och många i Israel dog. ⁷Då kom folket till Mose och sade: "Vi har syndat genom att vi talade mot HERREN och mot dig. Bed till HERREN att han tar bort dessa ormar från oss." Och Mose bad för folket. ⁸HERREN sade till Mose: "Gör dig en orm och sätt upp den på en påle. Den som har blivit ormbiten och ser på den skall leva." ⁹Mose gjorde då en kopparorm och satte upp den på en påle. Om någon blev biten av en orm, fäste han blicken på kopparormen och fick leva.

- När folket såg på kopparormen så fick de leva.

Ungefär 1400 år senare så kom Nikodemus till Jesus och Jesus sa till honom i Joh 3:14-15 **¹⁴Och liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd, ¹⁵för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.**

- Likt folket i öknen gjorde uppror så har även vi gjort uppror och syndat mot Gud.

Och likt Israels folk så förtjänar också vi att dö. Men den goda nyheten som ger oss hopp är att likt Mose upphöjde ormen i öknen för att de som såg på den inte skulle dö så har Jesus blivit upphöjd på korsets träd så att de som i tro ser på honom ska få evigt liv.

- Du kanske är här och känner dig ormbiten. Din synd hänger tung över dig och du vet att du är på väg till en evig död.

Ta till dig löftet här. Jesus blev till synd för dig och blev ormbiten för att du skulle få leva om du bara ser på honom i tro.

- Blicka upp på korset och tro att Jesus dog för dig. Lika lite som Israels folk kunde rädda sig själva i öknen från de dödliga ormbetten lika lite kan du rädda dig själv från Guds vrede.

Lika lite som folket kunde inta löfteslandet i sin egen kraft, lika lite kan du rädda dig själv.

- Men den fantastiska nyheten är att de som i tro vänder sig bort från deras synd och ormbett till Jesus och i tro blickar upp till Jesus blir räddade.

Det var detta som hände en snöig söndags morgon 1850 då Charles Spurgeon kom till tro.

- Precis som denna morgon så kunde inte predikanten komma. I detta fall så hade predikanten blivit insnöad.

Eftersom ingen kunde predika så gick en enkel arbetare upp och läste Jes 45:22 Se på mig och bli frälsta ni jordens alla ändar.

- Den enkla mannen visste inte vad han skulle säga så han repeterade flera gånger innehållet i versen.

Och desperat över att han inte kom på vad han skulle säga så lyfta han blicken och fick se den unge Spurgeon sittandes i bänkraden.

- Han pausade och sa unge man du ser mycket eländig ut. Spurgeon var chokad att någon tilltalade honom från talarstolen.

Men orden gick rätt in i hans hjärta. Och den enkla mannen fortsatte. Och du kommer för alltid att förbli eländig om du inte lyder orden i denna text.

- Med upplyfta händer så ropade han: ”unge man se på Jesus Kristus. Se, se, se och du ska leva. Du kan inte göra något annat än att se och leva”

Spurgeon skrev senare. Genast såg jag frälsningens väg. Precis som när kopparormen lyftes upp och folket såg på ormen och blev helade så var det med mig.

- Jag hade letat efter 50 saker att göra för att förtjäna frälsningen, men när jag hörde ordet se så var det ett underbart ord för mig.

Jag såg och det var som om mörkrets moln var borta och i det ögonblicket så kunde jag se solen och jag sjöng med största entusiasm.

- O Jesu blod och den enkla tron som ser på honom och endast på honom.

Du kanske likt Spurgeon känner dig eländig i din synd. Se på Jesus, lyft blicken och se på Jesus och du blir räddad.

- 4 Moseboken ger oss hopp om frälsning, men den ger oss också som Guds folk hopp om att han inte kommer att överge oss på vår vandring till himlen.

Likt Kristen, i kristens resa så kantras vår vandring till löfteslandet av många prövningar, frestelser och svårigheter.

- Men fjärde Moseboken ger oss hoppet om att Gud inte ska överge oss i dessa prövningar.

Under folkets vandring så läser vi om hur han räddar dem från många fiender.

- En av dessa var kungen i Moab som sände bud efter Bileam. Ni känner nog alla till Bileams åsna.

Moabs kung, Balak sänder bud efter Bileam och mutar honom att förbanna Israels folk.

- I sitt läger så var Israels folk placerade runt tabernaklet. Precis som det ska vara i våra liv att Gud ska vara i centrum.

Ni har säkert vid något tillfälle hört illustrationen att om man lägger ihop suffrorna på antalet personer från varje stam som slog lägger på varje sida om tabernaklet och skulle placera dessa på rad så skulle lägret se ut som ett kors.

- I så fall när Bileam från berget där han stod blickade ut över folket så skulle han sett ett kors.

Själv så tror jag inte att folket var placerat runt tabernaklet i utseendet av ett kors.

- Men det ligger ändå något i illustrationen. Varje gång Bileam skulle ta till orda och förbanna folket så kom en välsignelse ut.

Guds blodsköpta folk som han hade räddat utifrån Egypten kunde inte förbannas.

- Och så är det med oss som genom Jesu blod har blivit friköpta från Guds vredes dom.

Det är som Gal 3:13 säger: **¹³Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: *Förbannad är var och en som är upphängd på trä***

- Jesus blev till förbannad i vårt ställe så att vi skulle bli motagare av frälsningens välsignelse.

Hur mycket fienden än försöker att såra och skada oss så kan vi vara förvissade om att Kristus tog på sig förbannelsen i vårt ställe.

- Och lika visst som Gud förde folket in i löfteslandet, lika visst ska han i denna tid bevara och föra in hans folk i löfteslandet oavsett vilka faror och svårigheter de får möta.

²⁸Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut. ²⁹Ty dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, för att Sonen skulle vara den förstfödde bland många bröder. ³⁰Och dem som han har förutbestämt har han också kallat. Och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga. Och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat.

³¹Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? ³²Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom? ³³Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. ³⁴Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss. ³⁵Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? ³⁶Det står ju skrivet: *För din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår.*

³⁷Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. ³⁸Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter, ³⁹höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.